

حسن وحید دستگردی (۱۲۵۸-۱۳۲۱ ش) شاعر نویسنده

وی در روستای دستگرد اصفهان متولد شد. تحصیلات مقدماتی را در مکتب‌خانه‌ها اصفهان انجام داد. با وقوع انقلاب مشروطه، در زمره افراد مشروطه‌خواه درآمد و با سرودن چکامه‌های وطنی تبخّر خود را در سرودن شعر نشان داد. او که علوم ادبی را به سبک قدیم و به خوبی فرا گرفته بود، در فن معانی بیان، عروض، نقد شعر و ادبیات عرب استادی برجسته شد. فعالیت‌های مطبوعاتی خود را با انتشار مقالاتی در روزنامه‌های پروانه، زاینده‌رود، درفش کاویان آغاز کرد. در سال ۱۲۹۷ در تهران انجمن ادبی ایران و

در ۱۳۱۱ انجمن ادبی حکیم نظامی را تاسیس کرد. در ۱۲۹۸ مجلهٔ ارمغان را بنیان گذاشت که اولین شمارهٔ آن در بهمن همان سال و آخرین شمارهٔ دورهٔ اول آن در دی ۱۳۲۰ منتشر شد. آثار متعددی از او بویژه در حوزه نظامی پژوهی باقی مانده است که از آن جمله می‌توان به کلیات دیوان حکیم نظامی گنجه‌ای؛ لیلی و مجنون؛ شرف نامه، خسرو و شیرین، اقبال نامه، هزار اندرز حکیم نظامی اشاره کرد.

